

REPUBLIKA
SLOVENIJA
UPRAVNO
SODIŠČE

I U 761/2021-17

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA
UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

20 24

Podpis pristojne
sodne osebe:

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku svétniku dr. Boštjanu Zalarju, ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Špele Erjavec,

v upravnem sporu tožeče stranke: **UNIVERZITETNI KLINIČNI CENTER LJUBLJANA**, javni zavod, Zaloška cesta 2, Ljubljana, ki jo zastopa
toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**,
ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete osebe s položajem stranke:

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja**,

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-117/2021/2 z dne 15. 4. 2021,

dne **18. marca 2024**

RAZSODILO:

- I. Tožba se zavrne.
- II. Vsaka stranka trpi svoje stroške postopka.

OBRAZLOŽITEV:

Povzetek izpodbijane odločbe

1. Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju tudi tožena stranka) je z izpodbijano odločbo ugodil pritožbi prosilca (v nadaljevanju prosilec) in odpravil zavrnilni del (to je drugi odstavek izreka) sklepa Univerzitetnega kliničnega centra Ljubljana (v nadaljevanju tožnik) št. ZDIJZ-2021-2, izhodni dokument št. 040-0001/2021/0032 z dne 26. 3. 2021 (v nadaljevanju Sklep). Informacijski pooblaščenec je Univerzitetnemu kliničnemu centru v Ljubljani (UKC), ki je tožnik v tem upravnem sporu, naložil, da v roku enaintridesetih dni od vročitve odločbe prosilcu v elektronski obliki posreduje podatke iz prvega odstavka izreka Sklepa na način, da mu jih posreduje z razkritimi imeni in priimki javnih uslužbencev, na katere se nanašajo posredovani podatki o plači (vse 1. točka izreka). Informacijski pooblaščenec je odločil, da posebni stroški postopka niso nastali (2. točka izreka).
2. V obrazložitvi izpodbijane odločbe je tožena stranka uvodoma pojasnila, da je tožnik s Sklepom delno zavrnil zahtevo prosilca za dostop do informacij javnega značaja z dne 18. 1. 2021. Prosilec je zahteval seznam (v elektronski obliki) izplačanih bruto plač vsem zaposlenim pri tožniku, in sicer posebej za mesec september in december 2020, razvrščenih padajoče od najvišje bruto plače proti najnižji, skupaj z imeni, priimki, nazivi delovnih mest in organizacijskimi enotami. Tožnik je odločil, da se prosilcu predloži zahtevane informacije v elektronski obliki, vendar brez imen in priimkov javnih uslužbencev, na katere se nanašajo podatki o plači.
3. V zvezi s tem je tožena stranka presodila, da gre za imena in priimke javnih uslužbencev, ki so s tožnikom sklenili pogodbo o zaposlitvi, za opravljeno delo pa so prejeli plačilo iz javnih sredstev. To pomeni, da gre za podatke, ki so povezani tako z delovnim razmerjem javnega uslužbenca, kot s porabo javnih sredstev, zato na podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ) ne sodijo med varovane osebne podatke in ne predstavljajo izjeme po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Pojasnila je, da je obdelava osebnih podatkov v obravnavanem primeru

zakonita, saj je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca (točka c) prvega odstavka 6. člena Splošne uredbe o varstvu podatkov, v nadaljevanju SUVP). Neposredna zakonska podlaga za njihovo posredovanje javnosti je namreč podana v šestem odstavku 38. člena Zakona o sistemu plač v javnem sektorju (v nadaljevanju ZSPJS).

4. Tožena stranka je pojasnila, da tudi iz njene pretekle prakse izhaja stališče, da javni funkcionar oziroma javni uslužbenec ni upravičen pričakovati zasebnosti glede svojega imena, naziva, položaja, plače, službenega naslova in vseh ostalih podatkov, ki so povezani z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca. Ob tem je tudi poudarila, da pri zahtevanih informacijah v obravnavanem primeru ne gre za izjemo notranjega delovanja po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj so tako plače kot tudi sama delovna mesta v javnem sektorju določeni z zakonom, podzakonskimi predpisi in kolektivnimi pogodbami in kot taki niso del notranjega delovanja organa (v tem primeru tožnika). V zvezi s tožnikovim stališčem, da bi razkritje zahtevanih podatkov povzročilo motnje v njegovem notranjem delovanju je tožena stranka dodala, da se mora vsak, ki sklene pogodbo o zaposlitvi v javnem sektorju, že na podlagi samega zakona zavedati, da njegovi osebni podatki v določenem delu (na primer glede plače) ne bodo varovani. Presoja posega v pravice javnih uslužbencev in s tem povezano pravico do varstva osebnih podatkov je v okviru 38. člena ZSPJS in prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ opravil že zakonodajalec, ki je pretehtal, da ti osebni podatki zaradi varstva javnega interesa in nadzora nad porabo javnih sredstev niso varovani.
5. Tožena stranka je tudi cenila, da v obravnavanem primeru ne more iti za zlorabo pravice po petem odstavku 5. člena ZDIJZ, saj prosilec pri tožniku ni vložil več zahtev, ampak eno samo, ki nima šikanoznega značaja, ni vložena iz nagajivosti, niti ni žaljiva do tožnika ali zaposlenih javnih uslužbencev. Ravno tako tožnik, ki nosi dokazno breme za izkaz zlorabe pravice, v zvezi s tem ni podal konkretnih argumentov. Glede vprašanja stranske udeležbe je tožena stranka poudarila, da je novela ZDIJZ-F v zakon dodala določbo a26.a člena, ki določa, da je stranka postopka z zahtevo za dostop do informacije javnega značaja ali ponovno uporabo samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom (v tem primeru z 38. členom ZSPJS in prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ) določeno, da so javni.
6. Glede na navedeno je tožena stranka presodila, da je v tej zadevi podana pravna podlaga za dostop do zahtevanih informacij. Pritožbi prosilca je zato ugodila, Sklep v zavrnilnem delu odpravila in sama odločila, kot izhaja iz 1. točke izreka izpodbijane odločbe (prvi odstavek 252. člena Zakona o splošnem upravnem postopku, v nadaljevanju ZUP).

Povzetek tožbenih navedb

- —
■
7. Tožnik ob sklicevanju na sodbi tega sodišča I U 1128/2017 z dne 30. 10. 2018 in I U 1788/2016 z dne 9. 10. 2019 toženi stranki očita, da bi morala ugotoviti, da je v obravnavanem primeru podana zloraba pravice dostopa do informacij javnega značaja po petem odstavku 5. člena ZDIJZ. V zvezi s tem tožnik zatrjuje, da je prosilec, ko je zahteval podatke o plačah vseh pri tožniku zaposlenih (to je več kot osem tisoč petsto) očitno zasledoval šikanozen namen, saj je želel dostop do enormnega obsega informacij. Poleg tega je dne 12. 1. 2021 pri tožniku vložil identično zahtevo. Glede na to, da je tudi prosilec v tem primeru gre za dve povezani pravni osebi z istim članstvom, ki pri tožniku sistematično vlagata večje število prekomernih zahtev. Tožnik poudarja, da je bil glavni motiv za vložitev zahtev svojevrstno maščevanje in šikanozno ravnanje do druge vrste javnih uslužbencev in do drugega organa, ki je financiran iz proračunskih sredstev. Minister za notranje zadeve je namreč na spletni strani ministrstva, z namenom utišati zahteve policistov in njihovih stavkovnih odborov, objavil bruto plače devet tisoč uslužbencev skupaj z njihovimi imeni, zato je prosilec želel v obravnavani zadevi šikanozno doseči objavo plač zaposlenih pri tožniku.
8. Tožena stranka bi morala pravilno uporabiti tudi izjemo iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Zahtevani podatki nedvomno predstavljajo dokument, ki je sestavljen v zvezi z notranjim delovanjem oziroma dejavnostjo organov. Objava poimenskega seznama plač vseh osem tisoč petsto zaposlenih pri tožniku bi povzročila motnje pri delovanju in dejavnosti tožnika. Zaposleni bi bili deležni negativnih odzivov okolice in javnosti glede višine plače, kar bi negativno vplivalo na izvrševanje (izjemno pomembnih) delovnih nalog.
9. Tožnik se sklicuje še na stališče sodbe Sodišča EU C-201/14 z dne 1. 1. 2015 iz katere izhaja, da je potrebno določila Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (v nadaljevanju Direktiva 95/46/ES) razlagati tako, da nasprotujejo nacionalnim ukrepom, kot so ti iz postopka o glavni stvari, ki javnemu organu države članice dopuščajo, da osebne podatke prenese na drug javni organ in da se ti naknadno obdelajo, ne da bi bili posamezniki, na katere se ti podatki nanašajo, obveščeni o tem prenosu in obdelavi. Tožnik predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi. Priglaša še stroške tega upravnega spora z zakonskimi zamudnimi obrestmi.

Povzetek odgovora na tožbo

10. Tožena stranka v bistvenem ponavlja svoje navedbe in stališča iz izpodbijane odločbe oziroma se nanje sklicuje. V zvezi s tožnikovimi tožbenimi navedbami, da je prosilec zahteval podatke o plačah vseh osem tisoč petsto zaposlenih tožena stranka ob sklicevanju na sodno prakso naslovnega sodišča dodatno navaja, da

zgolj velik obseg zahtevanih informacij ne more biti razlog za zavrnitev zahteve za dostop do informacij javnega značaja. Poudarja, da ni relevantno dejstvo, da je identično zahtevo vložil tudi drug prosilec, ravno tako ni relevanten skupen motiv obeh prosilcev. Pri tem opozarja, da iz sodbe naslovnega sodišča I U 1816/2016 z dne 4. 10. 2017 izhaja, da za dostop do informacij javnega značaja, ki se nanašajo na javna sredstva in delovno razmerje javnega uslužbenca, ni pomemben namen prosilčeve zahteve za dostop do informacij javnega značaja. Podatki o bruto plačah javnih uslužbencev, vključno z imeni in priimki so absolutno javne informacije javnega značaja (to pomeni dostopne vsem). Tožena stranka še pripominja, da tožnik maščevalnega in šikanoznega namena prosilca ni podkrepil s konkretnimi dejstvi, ampak le s subjektivnim predvidevanjem. Pri tem javna objava plač policistov, na katero se sklicuje tožnik, z obravnavanim primerom nima nikakršne povezave.

11. Po prepričanju tožene stranke ta zadeva ni primerljiva z zadevo I U 1788/2016 z dne 9. 10. 2019, iz katere (med drugim) izhaja določen subjektivni odnos prosilca do organa. Tožnik pa v obravnavanem primeru ni zatrjeval okoliščin, iz katerih bi izhajal prosilčev šikanozen subjektivni odnos do tožnika. Ravno tako ni dokazal, da bi priprava podatkov, ki sicer izhajajo iz njegovih evidenc, ki jih mora voditi skladno z določbami ZSPJS in Zakona o evidencah na področju dela in socialne varnosti (v nadaljevanju ZEPDSV) zanj predstavljala nesorazmerno breme, ki bi vplivalo na učinkovito izvajanje drugih javnopravnih nalog. Tožena stranka poudarja tudi, da glede na to, da se zahtevani podatki nanašajo na porabo javnih sredstev in delovno razmerje javnih uslužbencev, se dostop do njih, ker gre za absolutno javne podatke vedno dovoli, ne glede na morebiten obstoj izjeme notranjega delovanja organa.
12. V zvezi s sodbo Sodišča EU C-201/14 z dne 1. 1. 2015 tožena stranka izpostavlja, da je bila sprejeta pred uveljavitvijo SUVP, v času veljave Direktive 95/46/ES. Slednjo pa je SUVP razveljavila. Poleg navedenega se je sodba v zadevi C-201/14 nanašala na bistveno drugačno pravno in dejansko stanje kot v tem primeru. Šlo je namreč za izmenjavo osebnih podatkov med dvema državnima organoma, pri tem pa za njihovo obdelavo ni bilo pravne podlage. Sodišče EU je presodilo, da gre za poseg v pravico do varstva osebnih podatkov, saj za izmenjavo osebnih podatkov med državnimi organi ni bilo pravne podlage, posamezniki na katere so se ti podatki nanašali pa niso dali privolitve, ker o tem niso bili obveščeni. V obravnavani zadevi pa 38. člen ZSPJS določa neposredno pravno podlago za prost dostop javnosti do zahtevanih podatkov. Glede na navedeno tožena stranka skladno z določbo a26.a člena ZDIJZ posameznikov, na katere se podatki o bruto plačah nanašajo, ni pritegnila v postopek. Predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

Pripravljalna vloga tožnika

13. Tožnik v pripravljalni vlogi dodatno pojasnjuje svoja stališča iz tožbe.

Povzetek odgovora na tožbo prizadete osebe s položajem stranke

14. Prizadeta oseba s položajem stranke (prošilec) v odgovoru na tožbo pojasnjuje, da se strinja z odločitvijo tožene stranke. Dodaja, da je tožnikovo stališče, da je zahteva šikanoznega značaja zaradi večjega obsega informacij, brez konkretne utemeljitve in v nasprotju s tožnikovim ravnanjem. Poudarja, da ni povezana s Sindikatom policistov Slovenije in da ne gre za isto članstvo, saj sta sindikata samostojni pravni osebi, ki delujeta v skladu z lastnimi statuti. Pojasnjuje, da je poleg tega, da je vložila zahtevo pri tožniku (pri katerem je vložil eno samo zahtevo), zahteve vložila tudi pri drugih državnih organih, z namenom preverjanja izplačevanja dodatka javnim uslužbencem za delo v rizičnih razmerah v času epidemije Covid-19. Zato prizadeta oseba s položajem stranke poudarja, da so tožnikove navedbe v zvezi z glavnim motivom za vložitev zahteve za dostop do informacij javnega značaja pri tožniku, neutemeljene. Ob tem pripominja še, da so tožnikove navedbe, ki se nanašajo na zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja in motnje pri delovanju in dejavnosti tožnika, pavšalne. Predlaga, naj sodišče tožbo zavrne.

K točki I izreka:

15. Tožba ni utemeljena.
16. Po presoji sodišča je izpodbijana odločba pravilna in zakonita. Sodišče se zato sklicuje na njene razloge (drugi odstavek 71. člena Zakona o upravnem sporu; v nadaljevanju ZUS-1), v zvezi s tožbenimi navedbami pa pojasnjuje in dodaja naslednje.
17. Zahtevani podatki javnih uslužbencev so sicer osebni podatki, vendar sta njihovo posredovanje in obdelava v tem primeru skladni s točko c) prvega odstavka 6. člena SUVP in sta zakoniti, saj je podana izrecna in jasna pravna podlaga v specialnem predpisu, in sicer v določbi 38. člena ZSPJS. Ta v prvem odstavku določa, da so plače v javnem sektorju javne, pri čemer so javnosti dostopni podatki o delovnem mestu, nazivu ali funkciji, o osnovnih plačah, o dodatkih ter delu plače za delovno uspešnost, razen dodatka za delovno dobo. Šesti odstavek 38. člena ZSPJS predpisuje, da so ne glede na določbo prvega odstavka tega člena javnosti po postopku, ki ga ureja ZDIJZ, dostopni individualni podatki o znesku celotne bruto plače vsakega javnega uslužbenca in vsakega funkcionarja brez zmanjšanja za morebitne odbitke iz naslova izvršbe, kreditov ali drugih osebnih obveznosti.
18. Poleg tega je v zadevi ključnega pomena, da prošilec zahteva posredovanje dokumenta z informacijami, ki so na podlagi splošnega predpisa glede dostopa do informacij javnega značaja, to je ZDIJZ, povezane z delovnim razmerjem javnih uslužbencev, zaposlenih pri tožniku in s porabo javnih sredstev. Na

podlagi prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ se namreč dostop do zahtevane informacije dovoli ne glede na določbe prvega odstavka tega člena, če gre za podatke o porabi javnih sredstev ali podatke, povezane z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja javnega uslužbenca, razen v primerih iz 1. in 5. do 8. točke prvega odstavka ter v primerih, ko zakon, ki ureja javne finance ali zakon, ki ureja javna naročila, določata drugače.

19. Ob upoštevanju navedene pravne podlage in ustaljene sodne prakse Upravno sodišče tudi v tej zadevi ugotavlja, da je pravilna odločitev tožene stranke, da so zahtevani podatki, torej podatki o izplačanih bruto plačah, skupaj z imenom in priimkom javnega uslužbenca UKC, nazivom delovnega mesta in organizacijsko enoto, absolutno javno dostopni. Tudi sodna praksa temelji na razumevanju omenjenih zakonskih določil, po katerem so plače v javnem sektorju javne tudi v tem smislu, da se lahko za vsakega javnega uslužbenca poimensko ve, kakšno plačo ima, razen zakonsko določenih omejitev.¹
20. V povezavi z dejstvom, da so zahtevani podatki absolutno javno dostopni, je treba presojati tožnikove navedbe, ki se nanašajo na zlorabo pravice dostopa do informacij javnega značaja. Določba petega odstavka 5. člena ZDIJZ. določa, da lahko organ prosilcu izjemoma zavrne dostop do zahtevane informacije, če prosilec z eno ali več funkcionalno povezanimi zahtevami očitno zlorabi pravico dostopa do informacij javnega značaja po tem zakonu oziroma je očitno, da so zahteva ali zahteve šikanoznega značaja. Sodišče v zvezi s tem pojasnjuje, da je zakonodajalec navedeno zlorabo pravice opredelil tako, da jo je vezal na akt „zahteve“ za dostop.² Ob tem sodišče pripominja, da gre za izjemo od sicer prostega dostopa do informacij javnega značaja iz 5. člena ZDIJZ, zato jo je treba razlagati restriktivno.³ V sodni praksi naslovnega sodišča so se izoblikovali elementi, ki kažejo na zlorabo pravice oziroma zahtevo šikanoznega značaja⁴, in sicer gre za zahteve, s katerimi bi želel prosilec organu škodovati z žalitvami, z vlaganjem velikega števila zahtev in z zahtevami za dostop do velikega obsega informacij, ali če bi šlo za prekomerno zasipavanje zavezanca z delom in s tem oviranje pri opravljanju nalog in podobno.⁵ Sodišče še pojasnjuje, da ima tožena stranka prav, ko trdi, da sodba naslovnega sodišča I U 788/2016 z dne 9. 10. 2019, za ta primer ni uporabljiva, saj se nanaša na bistveno drugačno dejansko stanje. V navedeni zadevi je bil izkazan določen subjektivni odnos prosilca do organa, tega pa tožnik v obravnavanem primeru povsem očitno ni izkazal.

21. Utemeljivni tožene stranke pa Upravno sodišče dodaja, da je v zvezi z ugovorom

1 Sodne odločbe Vrhovnega sodišča RS X Ips 252/2009 z dne 27. 8. 2009 in Upravnega sodišča: II U 157/2021 z dne 28. 7. 2023, odst. 20; I U 108/2021 z dne 15. 2. 2022, odst. 23; I U 1847/2021 z dne 24. 8. 2022, odst. 10; I U 1128/2017 z dne 30. 10. 2018, odst. 11.

2 Glej: sodbo Upravnega sodišča RS I U 677/2016 z dne 7. 11. 2018, odst. 48.

3 Glej: sodbe Upravnega sodišča RS I U 1816/2016 z dne 4. 10. 2017, odst. 14; I U 108/2021 z dne 15. 2. 2021, odst. 29; I U 293/2020 z dne 18. 5. 2022, odst. 28.

4 Glej sodbo Upravnega sodišča RS I U 490/2020 z dne 15. 9. 2021, odst. 25.

5 Glej sodbi Upravnega sodišča RS I U 1128/2017 z dne 30. 10. 2018, odst. 11 in I U 490/2020 z dne 15. 9. 2021, odst. 25.

zavezanca oziroma tožnika o zlorabi pravice s strani prosilca oziroma prizadete stranke v tem upravnem sporu treba določbo 5. člena ZDIJZ razlagati in uporabiti tako, da je to skladno z načelom prepovedi zlorabe pravice po pravu EU, ki jo sicer ureja določba 54. člena Listine EU o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).⁶ V tem primeru bi šlo za zlorabo pravice: prosilca za dostop do informacije javnega značaja, vendar se Listina v njenem 54. členu ne uporablja za uveljavljanje pravice do dostopa do informacije javnega značaja, ker v predmetni zadevi ne gre za dokumente Evropskega parlamenta, Komisije in Sveta. Samo dostop do navedenih treh vrst dokumentov namreč pokriva Uredba Evropskega parlamenta in Sveta št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije.⁷ Kljub temu pa, ker tožena stranka in sodišče v tej zadevi izvajata pravo EU v smislu člena 51(1) Listine v navezavi na določbe SUVP, ki ureja varstvo osebnih podatkov javnih uslužbencev UKC, mora Upravno sodišče upoštevati tudi načelo prepovedi zlorabe pravice kot splošno pravno načelo znotraj prava EU. Po standardih v zvezi s splošnim načelom prepovedi zlorabe pravice v pravu EU pa velja, da mora tisti, ki uveljavlja zlorabo, predložiti dokaz o obstoju določenih objektivnih okoliščin, ki navkljub formalnemu izpolnjevanju pogojev, ki so predpisani za uveljavljanje določene pravice, onemogočajo uresničitev temeljnega namena predmetne pravne ureditve; poleg tega pa mora biti izkazan še subjektivni element, ki se mora nanašati na namero izkoristiti predpisane pogoje zgolj za umetno ustvarjanje okoliščin oziroma za umetno izpolnjevanje predpisanih pogojev za namen, ki ga zakonodajalec ni predvidel.⁸

22. Tožnik teh elementov očitno ni izkazal in je pravilna ugotovitev tožene stranke, da v tej zadevi ni podana izjema za zavrnitev zahteve iz petega odstavka 5. člena ZDIJZ. Prošilec je dne 18. 1. 2021 pri tožniku vložil le eno zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, ki nima nikakršnih znakov šikanoznosti ali zlorabe pravice po ZDIJZ. V zvezi s tem sodišče pripominja, da bi moralo iti za očitno šikanoznost tako z omenjenim objektivnim in subjektivnim elementom, da bi tožnik zahtevo lahko zavrnil. Tožnikove navedbe, ki se nanašajo na zatrjevan šikanozen in maščevalen namen prosilca, pa so tudi sicer po oceni sodišča povsem pavšalne, saj jih ni podkrepil s konkretnimi dejstvi in dokazi, ampak le s subjektivnim predvidevanjem. Takšnih ugovorov, podanih na splošni ravni pa sodišče vsebinsko ne more presoditi. Pri tem sodišče pripominja, da namen prosilca, ki ga v postopku zasleduje, skladno z določbami ZDIJZ ni bistven, kadar gre za absolutno javen podatek, ker v tem primeru ne pride do uporabe testa

6 Po tej določbi se nobena določba te listine ne sme razlagati, kot da podeljuje pravico opravljanja kakršne koli dejavnosti ali storitve kakršnega koli dejanja, katerega cilj bi bil odpraviti pravice in svoboščine, priznane v tej listini, ali jih omejiti bolj, kakor je predvideno v tej listini.

7 Po določbi člena 51(2) Listine EU o temeljnih pravicah ta listina ne razširja področja uporabe prava Unije preko pristojnosti Unije niti ne ustvarja nikakršnih novih pristojnosti ali nalog Unije in ne spreminja pristojnosti in nalog, opredeljenih v Pogodbah.

8 Glej na primer sodbo Splošnega sodišča EU v zadevi T-176/21, 13. 7. 2022, odst. 17, 26; glej tudi *mutatis mutandis* drugi pododstavek člena 12(5) SUVP, ki se sicer nanaša na pravico posameznika, na katerega se osebni podatki nanašajo, da zahteva varstvo pravice do varstva njegovih osebnih podatkov, pri čemer pa njegova zahteva ne sme biti očitno neutemeljena ali pretirana.

(tehtanja) javnega interesa. Vendar pa pojasnilo o namenu zahtevka s strani prizadete stranke v upravnem sporu, da so podatke zahtevali zaradi ugotavljanja in primerjanja izplačevanja denarnih dodatkov javnih uslužbencev v času Covid-19 epidemije, ni nepomemben pri presoji zakonitosti akta z vidika morebitne zlorabe pravice.

23. Glede na to, da gre v konkretni zadevi za podatke o porabi javnih sredstev in podatke, povezane z delovnim razmerjem javnih uslužbencev, skladno s prvo alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, tudi ni relevantno, ali bi lahko njihovo posredovanje povzročilo motnje pri delovanju oziroma dejavnosti organa (izjema po 11. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ).⁹ Če so podatki absolutno javni po specialnem zakonu in splošnih določbah ZDIJZ, potem izjema iz 11. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ ne more priti v poštev.
24. Nadalje tožnik tudi ne more uspeti s sklicevanjem na sodbo Sodišča EU v zadevi *Smaranda Bara in drugi* (C-201/14) z dne 1. 1. 2015. Izpodbijani akt ni v nasprotju z interpretacijo varstva osebnih podatkov Sodišča EU v zadevi *Smaranda Bara in drugi*, ki se sicer nanaša na prej veljavno Direktivo o varstvu osebnih podatkov št. 95/46, kajti akt tožene stranke ne posega v „obveznost“ upravljavca osebnih podatkov, da o prenosu osebnih podatkov obvesti posameznike, na katere se osebni podatki nanašajo.¹⁰ V konkretnem primeru tudi ne gre za tako naravo prenosa podatkov, kot je šlo v zadevi *Smaranda Bara in drugi*, kjer je šlo za prenos podatkov iz enega javno-pravnega subjekta na drug javno-pravni subjekt. Poleg tega v obravnavani zadevi „prenos“ temelji na zakonu, torej na predpisu, ki je bil objavljen, kar je tudi skladno z omenjeno sodbo Sodišča EU.¹¹ SUVP v točki c) prvega odstavka 6. člena določa, da je obdelava osebnih podatkov zakonita, če je potrebna za izpolnitev zakonske obveznosti, ki velja za upravljavca. Zakonska obveznost v obravnavani zadevi pa izhaja iz 38. člena ZSPJS, ki predstavlja specialno pravno podlago za prost dostop javnosti do zahtevanih podatkov ter iz splošne določbe prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
25. Po ugotovitvi, da je bil postopek pred izdajo izpodbijane odločbe pravilen, da je izpodbijana odločba pravilna in zakonita, je sodišče tožbo na podlagi prvega odstavka 63. člena ZUS-1 zavrnilo.
26. V skladu s prvim odstavkom 59. člena ZUS-1 je sodišče odločilo brez glavne obravnave, saj je ocenilo, da relevantno dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo izpodbijane odločbe in je odločilnega pomena za sedaj sprejeto odločitev, med tožnikom in toženo stranko ni sporno. Sporno je bilo le pravno vprašanje, ali

⁹ Glej na primer sodbo Upravnega sodišča RS II U 157/2021 z dne 28. 7. 2023, odst. 23.

¹⁰ Novela ZDIJZ-F je v poglavju 2.A (Posebna postopkovna pravila) zakona dodala določbo 26.a člena, ki predpisuje, da je stranka postopka z zahtevo za dostop do informacije javnega značaja ali ponovno uporabo samo prosilec, če je predmet odločanja dostop do podatkov, za katere je z zakonom določeno, da so javni.

¹¹ *Smaranda Bara in drugi*, C-201/14, 1. 1. 2015, odst. 33-40.

dokument z vsemi zahtevanimi informacijami, vključno z imeni in priimki javnih uslužbencev predstavlja informacijo javnega značaja in ali ga mora tožnik zato posredovati prosilcu v zahtevanem obsegu. Tožnik tudi sicer izvedbe glavne obravnave ni predlagal, tožena stranka pa je sodišču predlagala, naj o zadevi odloči brez glavne obravnave na podlagi prvega odstavka 279.a člena Zakona o pravnem postopku (ZPP) v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1. Pri tem je sodišče upoštevalo, da je tudi Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) v več sodbah izrecno zavzelo stališče, da lahko nacionalni organi pri odločanju o opravi glavne obravnave upoštevajo načelo učinkovitosti in ekonomičnosti, saj bi sistematično opravljanje obravnave preprečilo zahtevo po sojenju v razumnem roku.¹² Glede na ustaljeno sodno prakso ESČP je to posebej upravičeno in ne predstavlja kršitve 6. člena Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin v tistih primerih, ko se ne postavljajo nobena v zadevi relevantna dejanska (ali pravna) vprašanja, ki jih ne bi bilo mogoče pravilno razrešiti že na podlagi spisa.¹³ Tak je tudi obravnavani primer.

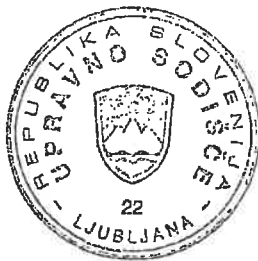
K točki II izreka:

27. Tožnik je zahteval povrnitev stroškov postopka, v primeru zamude z zakonskimi zamudnimi obrestmi. Odločitev o stroških postopka temelji na določbi četrtega odstavka 25. člena ZUS-1, po kateri vsaka stranka krije svoje stroške postopka, če sodišče tožbo zavrne.

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 18. marec 2024

Višji sodnik svétnik:
dr. Boštjan Zahar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvirnikom
Podpis pristojne sodne osebe:

¹² Glej Salomonson v. Sweden No 38978/97 z dne 12. 2. 2003, Schelling v. Austria No. 55193/00 z dne 10. 2. 2006, Jussila v. Finland No. 73053/01 z dne 23. 11. 2006, Pakozdi v. Hungary No. 51269/07 z dne 23. 3. 2015, Shadler-Eberle v. Liechtenstein No. 56422/09 z dne 9. 12. 2013 in druge.
¹³ Glej Salomonson v. Sweden No. 38978/97 z dne 12. 2. 2003, Jussila v. Finland No. 73053/01 z dne 23. 11. 2006, Shadler-Eberle v. Liechtenstein No. 56422/09 z dne 9. 12. 2013, Ramos Nunes de Carvalho e Sá v. Portugal, app no. 55391/13, 57728/13 and 74041/13, odst. 190-191.